

Сьогодні кожний крок хотів би бути вальсом.  
Не студить вітер уст — зігрівся коло них.  
І радісно моїм тонким, рухливим пальцям  
Торкатись інших рук і квітів весняних,

Любов — лише тобі. А це її уламки,  
Це через край вино! В повітря квіт дерев!  
Це щастя, що росте в тісних обіймах рамки  
Закритої душі і рамку цю дере!

Щоб зайвину свою розсипати перлисто:  
Комусь там дотик рук, комусь гарячий сміх.  
Ось так приходить мент, коли тяжке намисто  
Перлинами летить до випадкових ніг.